

Balogh István

Út menti eperfák

még a tavaszi virágok is
kinyílnak az őszben
varjak és csókák nászukat ülik
és elindul nagyapám hazafelé
Köröztös mögül-e
vagy a Doberdőről
ki tudhatná

Piros ünnep

Kisrét felől felhő támad.
Vihar szabja klott gatyámat.
Jégeső veri a tájat.
Csuda készül, tátom számat.

néma breviárium

égi jánosbogarak
cérnaszálon
föld felé
gyomorgörccs
kagylóhéj
kuka csigaház
léptek
gyerekkor
haranglengései
álomtenger
túlélő rák
márványcápa
siketnéma
ferences
prédikál
ötszáz éve
rokka nyelve
anyámbeszéd

Zápor után

Fejem fölött hasadt az ég
De jólelkű angyalok
Cérnát tűbe fűznek
Befoltozzák a lelkeket
Még megvagyok

Félpénz

elittam az
eszemet
röpülj madár
ha lehet
vizecskét
az isten
teremt
múlt összemos
jövőt jelent

Diktatúra

sarok mögött
államtitok
röhög
röhög

szivárvány

tanácstalan vitézek
védenék várukat
csipkebogyó pirul

Tükörben

Kegyelem és kolduskenyér
Az én nőtám semmit sem ér
Igric torkát késsel vágják
Noé ácsolj újabb bárkát

korall

bajuszt fest üszög
gyerekkorom
jézuskát esik hóban
és nevetünk
csak ez az éhség
ez az örökös korgás
a kenyérfegy színe
dél-tengeri hullám